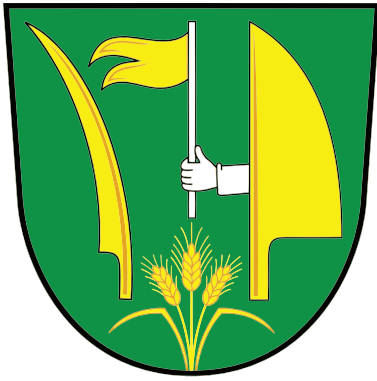




Tovčský ZPRAVODAJ

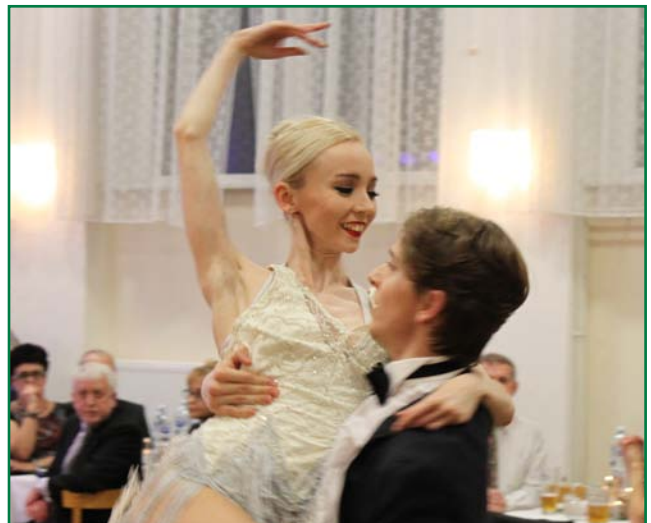
ČTVRTLETNÍK OBECNÍHO ÚŘADU

Zpravodaj vydává pro svou interní potřebu obec Tovč, č.p. 18, PSČ 78316, IČ: 00635626, Ev. č. MK ČR E 21473. Redakční zpracování: Marta Šubrtová (731 900 647, martasubrtova@seznam.cz). Do tohoto čísla přispěli: Miroslav Majer, Marta Šubrtová, Jan Majer, Lucie Milanová, Věra Tatarkovičová, Michal Šubrt. Příspěvky jsou redakčně upraveny.

SPOLEČENSKÉ A KULTURNÍ DĚNÍ V NAŠÍ OBCI

Od plesu k plesu

Středobodem zimní společenské sezóny je v naší obci již po mnoho let plesový víkend, kde si přijdou na své všechny generace příznivců tance a zábavy. V pořadí třetí obecní ples přivítal v sobotu 2. února ve slavnostně vyzdobeném sále kulturního domu téměř 120 návštěvníků, kteří se přišli pobavit v hudební kulise výtečně hrající olomoucké skupiny Yantar band. K našemu plesu již několik let patří nejen profesionální catering, který nabízí širokou paletu občerstvení, ale také kvalitní doprovodný program. V něm již poněkoličtější vystoupili sólisté baletu Moravského divadla, kteří letos zatančili na bondovské téma, a představili se i začínající tanečníci, jež se připravují pod odborným dohledem dlouholetých českých reprezentantů a šampionů v showdance Hany Kopřivové a Milana Adamce. Mistrovskou úroveň vystoupení zachovaly juniorské závodnice a předloňské mistryně republiky ve sportovním aerobiku Michaela Vaňková a Nikola Večeřová.



Následující odpoledne patřilo dětem a tradiční maškarní veselici, při níž se sál v necelých čtyřiaadvaceti hodinách již podruhé zaplnil téměř k prasknutí. Animátoři ze Seničky, kteří se pravidelně starají o koloběh zábavy a oddechu na většině našich společenských akcích pro děti, tentokrát vzali nejmenší osazenstvo na cestu kolem světa, a rodičům tak alespoň na chvíli ulevili od dohlížecích povinností.

Nutno dodat, že tyto dva plesy nebyly jediné, které letos náš kulturní dům hostil. Čtrnáct dní předtím zde uspořádali svůj společenský večer dolanští farníci a 17. únor patřil pro změnu maškarnímu karnevalu, který organizovala mateřská školka Samotičky.



Gulášfest

Třetí lednovou sobotu letošního roku se pod záštitou Tověřské Rychty konal v areálu Koliby první ročník kulinařské soutěže o nejlepší guláš. Do klání se přihlásilo dohromady 12 týmů z Tověře a blízkého okolí, které měly čtyři hodiny na to, aby připravily co nejlahodnější pokrm. Soutěžící se museli vyrovnat nejen s mínusovou teplotou, ale museli si také často nápaditě vypomoci, aby udrželi v chodu svá improvizovaná ohniště. Návštěvníkům, kterých tato průkopnická akce v mrazivý, leč slunný den přilákala na dvě stovky, nabídli k ochutnání především hovězí guláše, nechyběli však ani verze kančí nebo zabíjačkové.



A protože se jednalo o klání soutěžní, musela narychlo sestavená porota laických odborníků s výrazným přispěním „hlasu lidu“ zvolit vítěze. Tím se pro letošek staly „Divoké kočky“, které umně sloučily gastronomické finesy několika generací kuchařek z Tověře, Dolan, Lašťan a Bohuňovic a zkušeně umíchaly krmi, před níž se nakonec museli sklonit i letití profesionálové.

Vzhledem k mohutné odezvě, kterou tento nápad mezi místní veřejností vyvolal, se dá očekávat, že nešlo o klání poslední a že nejeden spokojený návštěvník pojme myšlenku podělit se příště se světem i o svůj recept...

RetroDiskotéka

V pátek 22. března od osmi večer patřil sál kulturního domu vyznavačům RetroDiskotéky, kterých dorazilo téměř 150. Předchozí dvě taneční párty byly přijaty s velkým nadšením, a tak mohli organizátoři dále vybrušovat své dříve nakousnuté nápady. DJ Majster a DJ Major, kteří opět tahali hitovky ze zlatých fondů populární hudby, tentokrát vsadili na „sedmdesátky“, a tak se parket brzy vlnil v rytmu nezapomenutelných melodií ABBY, BONEY-M či „božského Káji“. Nejedna návštěvník využil možnosti zahrát skladbu na přání, o kterou si někteří dokonce řekli vícekrát.

I když se věkový průměr účastníků pohyboval lehce nad hranicí 20 let, našli se mezi nimi i generačně odrostlejší, kteří – soudě podle energického tanečního projevu – mají k této době příznačné hudbě silné emoční vazby, a tak si párty užívali stejně dychtivě jako ti mladší. O dobrou náladu se postaralo i pestré občerstvení, které nabídlo spoustu originálních kombinací. Vyvrcholením celého večera pak bylo vystoupení imitátora Freddieho Mercuryho, jehož čtvrthodinové vystoupení všechny doslova zvedlo ze sedadel a dalo jim zavzpomínat na legendární koncert britské skupiny Queen ve Wembley z roku 1985. Za svůj výkon sklídil hanácký Freddie ohlušující ovace.



Novinkou byl letos „fotokoutek“, kde se lidé mohli zdarma zvěčnit ve svém retro kostýmu i náladě a odnést si tak památku na tento vydařený večer. Pokud si chcete připomenout jeho atmosféru, můžete navštívit facebookové stránky Generace 21, pořadatele celé akce, kde najdete desítky fotografií. Závěrem se sluší poděkovat Tomáši Borůvkovi za zapůjčení aparatury a nazvučení sálu.



Lesní kalamita

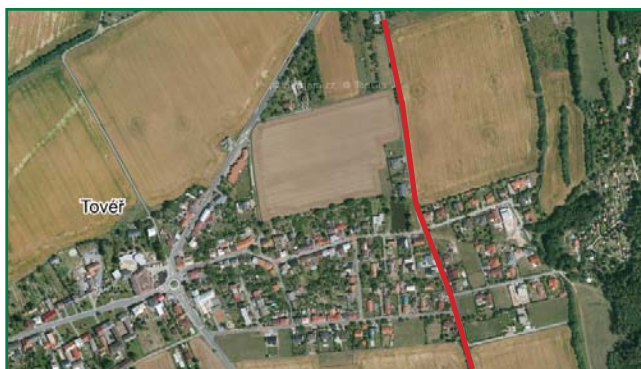
Vichřice, která udeřila na severní Moravě v noci na 11. března, zničila valnou část obecního lesa, a to především horní část v blízkosti zoologické zahrady. Jedná se zhruba o 500 kubíků dřevní hmoty na ploše dvou hektarů. Obec v souvislosti s likvidací lesních škod neprodleně oslovila několik specializovaných firem a na svém 7. zasedání rozhodla, že sanaci zničených porostů, z nichž většina byly vzrostlé smrky mezi 40 až 80 lety, svěří zavedené lesnické firmě z Vacanovic, která zajistí vytěžení, svoz a prodej dřeva včetně štěpkování větví. Je však nutné připomenout, že vzhledem k obrovskému rozsahu poškození lesních porostů na celé severní Moravě nelze očekávat, že plocha obecního lesa bude vyklizena dříve než na konci letošních letních prázdnin. Pokud by měl v mezidobí někdo z občanů zájem o svépomocné vytěžení spadených stromů pro vlastní potřebu, je tak možné učinit po výhradní domluvě s obcí. Rovněž upozorňujeme, že

do té doby zůstane neprůchodná většina lesních cest na Svatý Kopeček, s výjimkou té nejsevernější, která se napojuje na cestu od dolanského fotbalového hřiště (pod Sádkiem) a která již byla lesníky kvůli svozu dřeva zpřístupněna k hlavnímu rozcestníku.



Rekonstrukce silniční odbočky

Správa silnic Olomouckého kraje po zhruba ročním zpoždění započala s rekonstrukcí a rozšířením odbočky silnice I/46 na Tověř. Práce na tomto dopravním segmentu budou realizovány ve čtyřech etapách, přičemž po celou dobu těchto prací bude zcela uzavřena silnice III/44310 v prostoru křižovatky se silnicí I/46. Objízdná trasa pro autobusy VLD směřující do Olomouce a obsluhující zastávku *Tověř, kaple* vede z Dolan přes Tověř, Samotišky a Chválkovice. Objízdná trasa je obousměrná. Zastávka *Tověř, kaple* je nahrazena zastávkou *Tověř, kulturní dům*. Na zastávku *Olomouc, Týneček* zajišťují pouze některé vybrané spoje. Na linkách 891340, 891341 a 891923 jsou po dobu uzavírky v platnosti výlukové jízdní řády. Silnice I/46 Olomouc – Šternberk bude průjezdná, avšak s omezením (provoz se světelnou signalizací), a to až do konce uzavírky, která potrvá do 30. září. Vzhledem k provozu linek po objízdě trase je nutné počítat se zpožděním spojů.



Posílení vodovodního řadu

Dopravní omezení, kterých si většina řidičů mohla povšimnout při průjezdu Samotiškami, souvisí s první etapou avizovaného posílení vodovodního řadu „vodojem Droždín II – Dolany“. Do tověřského katastru se práce přesunou pravděpodobně v polovině června a vynutí si omezení dopravy na místní komunikaci u rybníka – Podhůry a asfaltové stezce do Dolan známé jako „Třináctky“ (viz. schéma).

Podrobnější harmonogram jednotlivých etap, jež se dotýkají přímo občanů naší obce, bude zveřejněn na úřední desce a webových stránkách obce 30 dní před započatím prací. Ukončení celé investiční akce je plánováno ke 30. srpnu letošního roku.

Úprava povrchu místní komunikace

V termínu od 31. března do konce června probíhá dlouhodobě plánovaná úprava silnice v nově vzniklé zástavbě na spodním okraji obce Za humny. Silnice bude dlážděná a společně s úpravou povrchu komunikace budou provedena i příprava na prodloužení vodovodu do další části této obytné lokality.



Rekonstrukce fasády

Vzhledem k částečnému vzdouvání, zvětvávání a nejednotnému vzezření průčelí budovy kulturního domu po rekonstrukci mateřské školky zastupitelstvo rozhodlo o opravě a vzhledovém sjednocení fasády, avšak bez nutnosti jejího zateplování. Stavební práce, jež provádí firma P. Schlosser, budou trvat do 10. května a předběžně přijdou na 300 tisíc korun. Vyzýváme občany, kteří se budou pohybovat v bezprostředním okolí KD, zejména u vchodu do mateřské školky, aby po dobu rekonstrukce dbali zvýšené opatrnosti.

Tříkrálová sbírka

Na letošní charitativní sbírku přispěli tověřští občané částkou 13.297,- Kč. Přestože je to o něco méně než v loňském roce, stále to v přepočtu na počet obyvatel řadí naši obec k nejštedřejším z celé olomoucké arcidiecéze. Věříme, že takto projevená dobrá vůle si najde cestu k těm, kdo finanční pomoc v životě nejvíce potřebují.

PŘIPRAVUJEME

- sobota 25. květen
MEZIOBECNÍ OLYMPIÁDA (atletický areál Dolany)
- neděle 2. června
DĚTSKÝ DEN NA KOLIBĚ
- pátek 5. července
TOVĚŘSKÉ HODY
- sobota 7. září
CESTA POHÁDKOVÝM LESEM
- sobota 12. října
RETRODISKOTÉKA

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

ŽIVOTNÍ JUBILEA

duben:	Miroslav Pavlita	70 let
květen:	Adolf Johanés	80 let
	Jana Adámková	70 let

Blahopřejeme!

NOVÉ NAROZENÍ

Dne 27. února se narodil **Robin Albert Mader**.

Přejeme do života hodně štěstí a lásky!

ÚMRTÍ

Dne 9. ledna zemřela ve věku 60 let
paní **Eliška Kameníčková**.

Čest její památce.

Tuky ani oleje jako domácí odpad : do kanalizace nepatří

Za poslední rok jsme zaznamenali další zvýšení mastných složek ve splaškové vodě, která protéká naší přečerpávací stanicí. Vylévání oleje ze smažení do WC a dřezů se v současnosti ukazuje jako jedna z hlavních příčin zanášení kanalizačního řádu a snižování jeho životnosti. Možná vám přijde půl hrnku oleje spláchnutého do odpadu jako okrajový problém, ve skutečnosti však tímto chováním komplikujete život nejen obsluze přečerpávací stanice, ale ničíte i své vlastní odpadní potrubí. Jak to?

Když se teplé tuky a mastnoty v kanalizaci ochladí, vysráží se a v kombinaci s kuchyňskými, pracími a splaškovými nečistotami vytváří soudržnou tukovou hmotu, která se lepí na stěny potrubí a blokuje jeho průchodnost. Kromě toho, že ucpává čerpadla a obaluje spínací plováky, čímž znemožňuje normální fungování stanice, se tato hmota v potrubí navíc rozkládá na mastné kyseliny, které se slučují s cukry ze zbytků potravin a chemikáliemi z pracích prášků a dosahují vysokého stupně korozní agresivity.

Jediným řešením, jak se s tímto problémem vypořádat, je přidat na seznam vašeho již tříděného domovního odpadu také použité oleje. Na tuto skutečnost jsme ve zpravodaji upozorňovali již před několika lety právě s ohledem na negativní dopady na kanalizační infrastrukturu a zřídili jsme pro tento účel i sběrné místo na obecním úřadě, využít jej ovšem za tu dobu přišlo jen několik málo občanů. Mezitím byl přijat zákon ukládající obcím novou povinnost zřídit do roku 2020

kontejnery pro sběr použitých kuchyňských tuků a olejů, především s ohledem na skutečnost, že se tyto látky ve stále větší míře recyklují a zpracovávají na technická maziva, nebo je lze ekologicky spalovat v bioplynových stanicích. Proto jsme pořídili speciální zelenou separační nádobu s oranžovým víkem na použité tuky a oleje, která je umístěna na sběrném místě u obchodu a do ní můžete odhazovat pevně uzavřené PET lahve s tímto odpadem. Doufáme, že tímto krokem naší přečerpávací stanici, potažmo životnímu prostředí konečně výrazně ulevíme.



VĚRA KATKA TATARKOVIČOVÁ: TVOŘENÍ JE MOJE RADOST

Čas od času vás na stránkách našeho zpravodaje seznamujeme se zajímavými osobnostmi, jejichž životy jsou spjaté s naší obcí a kteří něco mimořádného dokázali. Většinou jsou to lidé, za jejichž úspěchem stojí plně využití nadání nebo přízeň osudu, kterou v pravý čas chytili a nepustili. A vzácně se najdou také lidé, kteří dokázali něco mimořádného právě díky tomu, že jim osud – alespoň z našeho pohledu – všechnu přízeň odepřel. K takovým patří paní Věra Katka Tatarkovičová, která žije s manželem v továřských Podhůrách od konce roku 2015.

Jednou z mála příležitostí, kdy se s touto subtilní dámou s pronikavými očima můžete v Tověři setkat, je pravidelný obecní ples. S vyzváním k tanci byste ale zřejmě váhali – je totiž upoutána na invalidní vozík.

Její život se přitom dlouho odvíjel podobně jako tisíce jiných. Vystudovala na olomoucké univerzitě analytickou chemii, která jí byla velkým koníčkem. Působila jako vědecký aspirant a pedagog, později založila úspěšnou konzultační firmu. V roce 2002 však nastal v jejím životě velký zlom. Ozvala se nevléčitelná nemoc, k níž se postupně přidávaly další závažné zdravotní problémy a komplikace. Po čase musela práce zanechat, fir-



mu předat a s velkým sebezapřením nastoupit do invalidního důchodu. V tu dobu ji hodně podržela rodina, která jí je oporou dodnes. Přestože je na vozík odkázána již mnoho let, považuje ho za kamaráda, který jí umožňuje dělat věci, které by bez něj nezvládla. A cítí se šťastná, protože se jí podařilo najít činnost, která jí přináší radost a hluboké vnitřní uspokojení.

S tužkou v ruce relaxovala už od školních let, později to zkoušela i s pastely či akrylovými barvami. Intenzivně se však na výtvarnictví vrhla až poté, co ji těžká nemoc začala připravovat i o ty nejvšednější aktivity. Právě do barev a abstraktních tvarů se naučila vkládat své pocity, nálady a představy.

S keramikou se poprvé setkala v rehabilitačním ústavu Chuchelná při rozvíjení jemné motoriky. A učarovala jí natolik, že si nakonec pořídila vlastní vypalovací pec, lis a další pomůcky. Přes vázy, svícní, keramické šperky, zahradní keramiku, kachle a další užité věci se dostala ke keramickým obrazům, kterým dnes věnuje nejvíce energie. Na výstavách, kterých doposud absolvovala sedm, právě tyto plastické, k dotýkání vyzývající artefakty vzbuzují největší pozornost a jsou pro její tvorbu i osobu příznačné.

Výtvarná činnost je pro paní Věru Katku nejen účinnou rehabilitací, ale přináší jí, navzdory jejímu nelehkému údělu, i hluboké naplnění. „Tvořím nejen pro vlastní potěšení, ale i pro dobrý pocit z toho, že mohu obdarovávat radostí své blízké i přátele a věřit, že mé obrazy těší i neznámé lidičky.“ A čeho by chtěla jako výtvarník-samouk ještě dosáhnout? „Nikdy jsem ve výtvarné oblasti neměla žádné ambice. Byla bych ráda, kdyby pro mě moje tvorba i nadále zůstala především radostí, přinášela mi dobrý pocit a utvrzovala mě v tom, že nemoc mě sice jistým způsobem omezila, ale neporazila. Žiji jiný život, než ten, na který jsem byla zvyklá, ale i tento je fajn a má svoje pozitiva.“ Je to prosté vyznání, ale když si nad jejími výtvarnými díly člověk uvědomí, z čeho všeho se rodilo, jen těžko se vyhne úžasu nad tím, jaké inspirující poselství z nich do našeho šedivého světa vyzařuje.

Pokud vás tvorba paní Tatarkovičové oslovila, můžete zajít na právě probíhající výstavu jejích děl ve velkobystřické cukrárně Galerie nebo navštívit její stránky www.veratatarkovicova.cz.



RODIČŮM I DĚTEM

Na apríla se v továrském kulturním domě otevřelo nově zřízené rodinné centrum Koloušek. „Nikdo nepozná, že ještě nedávno tu byla hospoda,“ usmívá se jednatelka tohoto vítaného zájmového sdružení Lucie Milanová. A opravdu: celý prostor září novotou, na koberci dovádějí děti a dovnitř se přes velká okna dere hřejivé jarní sluníčko. Všude je spousta hraček, na pohovce si velebí pár zdejších maminek a místnosti, která není ani stísněná, ani příliš rozlehlá, vládne téměř rodinná pohoda. Lucie sama je na mateřské dovolené, a protože je od přírody akční a své dceři ráda dopřává pestrý program, za kterým musí různě dojíždět, rozhodla se společně se svou kamarádkou zřídit centrum pro rodiče a děti přímo v místě svého bydliště. Vizi, jak by takový společenský prostor mohl časem fungovat, má již teď velmi bohatou. „Plánujeme výuku angličtiny pro nejmenší, výtvarnou a hudební výchovu, ruční práce. Uděláme anketu, zjistíme, o co je největší zájem a na to se pak zaměříme.“

Jak centrum krátce po svém otevření funguje? „Zatím běžíme na zkušební provoz,“ upřesňuje Lucie. „Máme otevřeno od pondělí do čtvrtka od devíti do dvanácti hodin, přičemž v pondělí a ve středu máme kromě herničky také cvičení pro maminky s dětmi. Podle ohlasu připravíme i program na prázdniny, například formou příměstského tábora, se kterým bychom mohli vypomocet továrské školce; inventář na to máme.“

Přestože se Koloušek teprve učí běhat a obě maminky se v této fázi musejí prát hlavně s administrativou, jsou už teď nadšené z

toho, jak je jejich snaha přijímána. „Chceme být přínosem, proto to děláme. A ty kladné reakce za to stojí. U nás je to hlavně o zážitcích, a ty jsou k nezaplacení,“ uzavírá Lucie Milanová a my dodáváme, že s podporou obecního úřadu může vředy počítat. Chcete-li se o centru dozvědět podrobnější informace, najdete je na facebookových stránkách RC Koloušek – Tověř.



O VEŘEJNÝCH PROSTRANSTVÍCH

Kromě ploch, které mají lidé v osobním vlastnictví, existují i plochy, které jsou v jistém smyslu všech, protože slouží k obecnému, tj. veřejnému užívání. Ze zákona jsou to všechny ulice, chodníky, náměstí, parky, lesy a další prostory přístupné každému bez omezení. Takovéto prostory či plochy mají občané právo volně a zpravidla bezplatně užívat, a to tak, aby se jako uživatelé vzájemně neomezovali. Vlastníkem těchto ploch je stát nebo obec, které mají povinnost o ně nejen pečovat, ale také je ve veřejném zájmu chránit.

Naše obec vlastní ve svém katastru asi 15 hektarů veřejných ploch včetně lesa. Nezřídka je to i pruh zeleně před naším domem, o němž se možná už po generaci domníváte, že patří vám – vřdy na něm sečete trávu, hrabete listí, vysazujete květiny... Většinou s tím nebývá problém a vlastník-obec proti takové symbióze nic nenamítá; naopak ji vítá, protože tím nezištně přispíváte ke zvelebování našeho společného životního prostoru.

Stále se však najdou jedinci, kteří se ke zdánlivě nevyužívaným veřejným plochám staví, jako by se volně nabízely pro jejich soukromé účely, jež se na veřejný zájem naprosto neohlíží. Běžně si tak lidé na obecních pozemcích zřizují parkovací místa nebo je zaváží odpadem, který na svém pozemku nestrpí. Jen bioodpad se takto vyskytuje nejméně na šesti místech našeho katastru. Jako krajní případ takového přístupu můžeme uvést hromadu odpadu ze sečení trávníku, která se již po několik sezón objevuje v jihozápadním cípu naší obce. „Zřizovatel“ této skládky, kterou svévolně zbudoval na obecním pozemku, nejspíš netuší, že se tím proviňuje proti zákonu, a to hned několikrát: neoprávněně zabírá a znečišťuje veřejné prostranství, odkládá



odpady mimo vyhrazená místa a omezuje právo ostatních užívat tento majetek, za což mu je obec podle § 47 zákona o přestupcích a § 58 zákona o obcích oprávněna uložit pokutu až 50 tisíc korun. Nejde jen o nevzhlednou, páchnoucí hromadu: jednak touto skládkou vytváří živnou půdu pro množení hlodavců včetně potkanů, jednak v takovéto vrstvě travního odpadu neprobíhají normální kompostovací procesy, takže zejména v teplém období hnije a stává se semeništěm choroboplodných bakterií. Tím tento nezodpovědný občan vystavuje potenciálnímu zdravotnímu riziku všechny, kdo se v blízkosti jeho skládky pohybují. Zřízení jakékoli skládky na veřejném prostranství se navíc považuje za tzv. zvláštní užívání, k němuž je ze zákona nezbytné povolení příslušného správního úřadu a jež podléhá zpoplatnění.

Vypátrat původce takovéto skládky není nijak složité. Proto bychom chtěli touto cestou vyzvat všechny, kdo mají podobné hromádky na svědomí, aby je nejpozději do konce května tohoto roku odstranili. V případě, že tak neučiní, budeme nuceni vyzvat je k tomu úředně a bude s nimi vedeno správní řízení.

HISTORIE A SOUČASNOST TOVĚŘSKÉ „TŘINÁCTKY“



Uhodli byste, jaký dům byl v Tovří ještě po druhé světové válce nejvýstavnějším? Je pravda, že jeho současný vzhled vám tuto snahu značně ztíží, napomoci by vám ale mohla výše otištěná historická fotografie pocházející ze 40. let minulého století.

Dům číslo 13, stojící na návsi hned vedle autobusové zastávky, má pohnuté osudy. Zbudoval jej v 70. letech 19. století Ignác Vyjídák se svou druhou ženou Františkou, kteří v Tovří v roce 1890 nechali postavit také cihelnu. Pamětníci si dodnes vybavují nádherně malovaný strop v rozlehlé salónní místnosti zachycující procesí na Velehrad, nebo velkou, samostatnou kuchyň a koupelnu, což byla v tehdejší době na vesnici známka velkého luxusu. V okrasné zahradě také stávala fontánka, která byla napájena vodou přiváděnou až z Brabínku, dodnes funkční studny mezi Tovří a Samotíškami. Počátkem 20. let však kraj zasáhla neúroda, hospodářství se zadlužilo a Ignác krátce nato ve svých 76 letech zemřel. Božena, jeho tehdy již třetí manželka, následně uzavřela sňatek se sedlákem Janem Kotlabou z Tršic, aby s jeho pomocí majetek oddlužila. To se jim nakonec po mnoha letech podařilo, pokračovatelé rodu si jej ovšem dlouho neužili: v 50. letech byl jejich majetek znárodněn a z domu, v němž nově zřízené jednotné zemědělské družstvo ubytovalo své zaměstnance, byli nuceni se bez náhrady vystěhovat. Dům zakrátko přišel o svou honosnou fasádu, okna i malované stropy a prostorné pokoje byly přepaženy příčkami, aby je mohlo obývat více rodin. Po roce 1989 byl dům i s tehdejšími nájemníky vrácen potomku původních majitelů, který však již v té době žil na Slovensku a neměl čas ani prostředky se chátrajícím stavem budovy důsledně zabývat. Nevyhovující situaci se proto jeho dědicové před několika lety rozhodli řešit nabídnutím objektu i s přilehlým zahradním pozemkem ke koupi.

Obec původně uvažovala, že celý nemovitý majetek odkoupí a zrekonstruuje, náklady by však byly natolik vysoké, že by se na několik let citelně zbrzdily ostatní investiční a rozvojové plány obce, a proto od tohoto záměru nakonec odstoupila. Protože se ale do konce loňského roku nenašel zájemce, který by tento bytový dům koupil i s pozemkem, rozhodl se je majitel nabídnout zvlášť. Tato varianta již byla pro obec mnohem přístupnější, a proto zastupitelstvo rozhodlo o odkoupení parcely č. 156 v obecní bytové zástavbě o rozloze necelých 3 000 m², a zároveň schválilo podání žádosti o krátkodobý úvěr na zhruba polovinu z celkové kupní částky 4 216 000 Kč.

Tímto krokem chce současný vedení obce reagovat na kritický stav obecních pozemků, z nichž většina byla v minulosti rozprodána a



Ignác Vyjídák se svou druhou manželkou a dcerou Amálií, 80. léta 19. století

obec již prakticky nedisponuje žádnými vlastními plochami pro výstavbu a rozvoj potřeb obyvatelstva, jako je například zařízení pro seniory, startovací byty, sociální bydlení nebo jiné objekty občanské vybavenosti. O konkrétním využití tohoto pozemku bude rozhodnuto až po splacení zmíněného úvěru, předběžně do konce tohoto volebního období. Přestože se jedná o poměrně značnou částku, jsme přesvědčeni, že je to prozíravá investice strategického významu, která v budoucnosti obci přinese prospěch. Ať tedy bude další osud této původně honosné stavby jakýkoli, může nás těšit, že alespoň jedna její část bude zachována pro to, čemu naši předkové říkali „obecné blaho“.

Za zapůjčení dobových fotografií a souhlas k jejich otištění děkujeme paní Haně Valtové z Dolan.